

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.147 van 19 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bayombe origine en afkomstig van Keba Diela in Belize, Cabinda. U werd geboren op 2 februari 1977 en verhuisde op tienjarige leeftijd naar Kinshasa, Democratische Republiek Congo (DRC). Na uw studies verhuisde u in 2005 naar Boma, eveneens in de DRC. U ging in 2005 een traditioneel huwelijk aan met Judit (M. L.). Als gevolg van uw problemen hebt u haar niet meer gezien sinds september 2006. Op dat ogenblik was ze 5 maanden zwanger. In Boma was u animator en actief lid van de plaatselijke afdeling van het FLEC-Unificado (Frente de Libertacao do Enclave de Cabinda-Unificado). Op 21 september 2006 vertrouwde Antonio (O.), de vertegenwoordiger van het FLEC-Unifacodo in Boma, u en een aantal andere leden van de beweging een missie toe die u de volgende dag zou uitvoeren. Die dag zouden er vanuit Kinshasa drie voertuigen met wapens van Jean-Pierre Bemba in Kinza-Vuete toekomen. Het was jullie taak deze wapens vervolgens naar Tshela te vervoeren waar ze zouden worden opgehaald door leden van het FLEC. Het eerste voertuig kwam aan in Kinza-Vuete zoals gepland en werd door een aantal militanten van het FLEC in Boma naar Tshela vervoerd. Uzelf

wachtte op de volgende voertuigen. Toen deze even later aankwamen, bleek dat ze onderweg onderschept waren door troepen van het FAA (Forças Armadas Angolanas). Uit het derde voertuig stapten militairen die de mensen in het Portugees aanspraken en naar u en uw collega-militanten vroegen. Daarop vluchtte u op aanraden van (O.) samen met een andere militant, Janeiro, naar Kinshasa. Daar verbleef u bij uw broer, Moises (M. N.), die tevens politiek commissaris van het eengemaakte FLEC was en tot de privé-militie van Jean-Pierre Bemba behoorde. Op 22 maart 2007 ging uw broer werken maar kwam niet meer terug. U vernam later dat hij sneuvelde tijdens de gevechten die plaatsvonden tussen de militairen van Kabila en de militie van Bemba. Op zijn lichaam werden uw identiteitsdocumenten en lidkaart van het FLEC-Unificado gevonden. U werd door de geheime diensten herkend als een van de jongeren die ze zochten naar aanleiding van de wapentransporten van 22 september 2006. (O.) kwam u hiervan verwittigen en bracht u naar het huis van een Cabindees, Alfonso (N.). Uw vriend Janeiro was op dat ogenblik niet aanwezig. Hij zou later opgepakt en vermoord worden. U vernam ook dat twee andere collega-militanten, Fudimao en Miguel, omgebracht werden. U verliet Kinshasa op 26 mei 2007 samen met een zeker José die u een paspoort bezorgde, en vroeg in België asiel aan op 29 mei 2007.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw kennis betreffende de (actoren van de) Cabindese onafhankelijkheidsstrijd ontoereikend is en derhalve geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerd actief lidmaatschap van het FLEC-Unificado. Zo had u het uitdrukkelijk over de Cabindese mensenrechtenbeweging “Mpala panda” in plaats van “Mpalabanda” (gehoorverslag CGVS, p. 13). U had ook enige moeite om de leiders van deze beweging op te noemen. Aanvankelijk dacht u dat Raul Tati leider was van Mpalabanda, maar gevraagd naar Raul Danda kon u zich weer herinneren dat hij de beweging vertegenwoordigt en dat Raul Tati een priester is in de katholieke kerk (gehoorverslag CGVS, p. 14). U had beide door elkaar gehaald. Wanneer u later gevraagd werd wie Chicaia is, wist u plots te zeggen dat hij de voorzitter is van de beweging en Raul Danda de woordvoerder (gehoorverslag CGVS, p. 22). Men kan zich evenwel ernstige vragen stellen bij het feit dat, gelet op het belang van deze figuren binnen de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd, een actief lid van het FLEC deze namen niet spontaan kan noemen. Uw kennis komt daarom ingestudeerd over. Nog opmerkelijker is dat u niets concreets wist te vertellen over de problemen die deze mensen - of andere prominente figuren zoals Raul Tati en Padre Congo - ondervonden met de Angolese autoriteiten, en dit ondanks de uitgebreide mediaberichtgeving

hieromtrent (gehoorverslag CGVS, p. 22 en 37) (zie landeninformatie). Toen u gevraagd werd of er iets speciaals gebeurd was met betrekking tot Mpalabanda in de periode 2005-2007 liet u bovendien na te vermelden dat de beweging in de bewuste periode officieel verboden werd en zij haar activiteiten moest stopzetten (gehoorverslag CGVS, p. 21). Ook dit is voor een actief lid van het FLEC, die overigens mensen diende te motiveren voor de "Cabindese zaak" (gehoorverslag CGVS, p. 16-17), zeer opmerkelijk te noemen.

Verder verklaarde u dat Bento (B.) de beweging heeft verraden door een akkoord te sluiten met de Angolese overheid, maar kon u helemaal niet preciseren wanneer hij hiervoor werd afgezet. U dacht dat het in 2005-2006 was (gehoorverslag CGVS, p. 13), wat zeer vaag is. U bleek verder ook kennis te hebben van het Simulambuco-akkoord maar u beweerde dat het akkoord vandaag geen belang meer heeft omdat de Portugezen het geschonden hebben (gehoorverslag CGVS, p. 22). Dit is echter flagrant in strijd met het officiële discours van uw partij. Het Simulambuco-akkoord van 1885 vormt voor het FLEC immers de historische en juridische basis voor haar onafhankelijkheidseis ten aanzien van Angola (zie landeninformatie). In 2005 werd de 120e verjaardag van de ondertekening van het verdrag bovendien uitgebreid gevierd met een opmars in Tchiowa waar tienduizenden mensen aan deelnamen, en in januari 2006 werd nog een door Mpalabanda georganiseerde vredesoptocht ter gelegenheid van de verjaardag van de ondertekening van het akkoord door de Angolese autoriteiten verboden (zie landeninformatie). Als actief lid van het FLEC had u dan ook op de hoogte moeten zijn van het belang van dit akkoord voor uw partij en de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd in het algemeen.

Tenslotte dacht u dat Paulino Madeca nog steeds de bisschop van Cabinda is, terwijl hij in werkelijkheid reeds in 2005 vervangen werd door Filomeno Vieira Dias (gehoorverslag CGVS, p. 37). Zijn benoeming zorgde voor heel wat onrust in de provincie omdat hij door vele - prominente - Cabindese nationalistinnen het verwijt krijgt niet afkomstig te zijn van Cabinda (zie landeninformatie). Ook hiervan had u als FLEC-activist op de hoogte moeten zijn.

Aangezien geen geloof kan gehecht worden aan uw lidmaatschap van het FLEC kan evenmin nog geloof gehecht worden aan de beweerde oorzaak van uw problemen, meer bepaald het wapentransport waar u als lid van het FLEC aan zou hebben deelgenomen.

Voorts kan men zich ernstige bedenkingen maken bij de manier waarop de autoriteiten u op het spoor kwamen in Kinshasa. U verklaarde dat dit gebeurde nadat zij op het lichaam van uw broer uw identiteitsdocumenten en lidkaart van het FLEC-Unificado gevonden werden (gehoorverslag CGVS, p. 31). Vooreerst is het echter niet aannemelijk dat uw broer met dergelijke documenten op zak zou rondlopen en ze zelfs naar het werk zou meenemen in plaats van ze op een veilige plaats te bewaren, te meer u zelf verklaarde ze hem te hebben gegeven als voorzorgsmaatregel omdat het een te groot risico inhield om er mee rond te lopen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Belangrijker is evenwel dat deze documenten gevonden zouden zijn nadat uw broer omkwam tijdens de gevechten van maart 2007 in Kinshasa. Uw broer zou immers werkzaam geweest zijn in de residentie van Bemba als commandant in diens privé militie, en aldus deelgenomen hebben aan de confrontaties van 22 en 23 maart 2007 tussen de privé wacht van Bemba en de militairen van Kabila (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 31). Na telefonisch contact met een lid van de privé wacht van Bemba, die om veiligheidsredenen anoniem wenst te blijven, is evenwel gebleken dat Moises (M. N.) hem niet gekend is (zie landeninformatie). De bron in kwestie beschikt nochtans over een lijst van en was persoonlijk betrokken bij de vorming van alle leden van deze "garde rapprochée", die inderdaad op 22 en 23 maart 2007 in en rond de residentie van Bemba verwikkeld is geraakt in gevechten tegen de militairen van Kabila (zie landeninformatie). Ook bij andere bronnen bleek Moises (M. N.) niet gekend te zijn (zie landeninformatie), en zelf brengt u geen enkel document bij ter staving van uw beweringen ter zake. Derhalve kan bezwaarlijk geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde omstandigheden waarin uw documenten gevonden werden en waardoor u Kinshasa diende te ontvluchten, met name uw bewering als zou uw broer als lid van de privé militie van Bemba omgekomen zijn tijdens de confrontaties van maart 2007, waarna de kwetsieuze documenten op zijn lichaam werden aangetroffen. Bovendien tasten uw

verklaringen betreffende de beweerde activiteiten van uw broer bij de privé militie van Bemba de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Betreffende uw reisweg verklaarde u verder dat uw paspoort aan de grenscontrole in België niet door uzelf maar door José werd voorgelegd aan de overheidsdiensten. U kreeg het niet in handen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Er dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas hieromtrent in strijd is met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Uit een antwoord van de Federale Politie, Dienst Grenscontrole van Zaventem aan het Commissariaat-generaal blijkt dat elke passagier die niet uit de EU afkomstig is, geacht wordt zijn paspoort persoonlijk te overhandigen, ook als hij in groep reist. Bovendien worden deze passagiers gevraagd naar het doel van hun reis en hun financiële middelen.

U legt ten slotte geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen."

3.2. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5; 52, § 2; 57/6, tweede lid; 62 en 77 van de voormelde wet van 15 december 1980, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 19 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen rekening houdt met objectieve elementen en algemeen gekende feiten.

Hij stelt dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) een aantal namen van leiders door elkaar heeft gehaald, maar dit gedurende het interview ook had rechtgezet.

Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing toegeeft dat hij kennis heeft van het Simulambucco-akkoord van 1885.

Hij voert aan dat men enkel details uit het gehoor bekijkt en stelt dat hij op het merendeel van de vragen betreffende het Flec een correct antwoord gaf, waardoor men kan besluiten dat hij wel degelijk actief is binnen deze beweging.

Verzoeker verwijst naar de "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié" en de "Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims" van het UNHCR met betrekking tot de bewijslastverdeling. Hij betoogt dat hij aan de bewijslast heeft voldaan op basis van zijn verklaringen en dat hij de feiten aannemelijk heeft gemaakt aangezien hij een coherent en geloofwaardig asielrelaas heeft uiteengezet dat niet tegenstrijdig is met algemeen bekende gegevens. Bovendien zou hij in de mate van het mogelijke bewijzen hebben aangebracht van deze feiten. Derhalve zou hem het voordeel van de twijfel moeten toegekend worden.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., nr. 166.392, 8 januari 2007). Verzoeker geeft niet aan op welke manier de artikelen 52, §2 en 77 van de voormelde wet van 15 december 1980 door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn, waardoor dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.852, 15 februari 2007).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de

vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn identiteit, reisweg en vervolgingsfeiten, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Dat verzoeker zijn foutieve verklaringen aangaande de leiders van de organisatie naderhand heeft rechtgezet en kennis had van het bestaan van de Simulambucco-akkoorden, volstaat geenszins ter weerlegging van de vaststellingen van de bestreden beslissing dat verzoeker (i) niet in staat was spontaan de belangrijkste figuren van het Flec-Unificado te benoemen en tevens aan te geven welke concrete problemen zij ondervonden met de Angolese autoriteiten, ondanks de uitgebreide mediaberichtgeving (ii) de juiste benaming niet kon geven van de mensenrechtenbeweging die actief is in Cabinda en evenmin vermeldde dat deze organisatie, Mpalabanda, de activiteiten diende stop te zetten gezien zij in de periode 2005-2007 officieel verboden werden (iii) niet kon zeggen wanneer Bento Bembe werd afgezet wegen verraad (iv) in strijd met het officiële discours van het Flec, verklaarde dat het Simulambuco-akkoord vandaag de dag geen belang meer heeft (v) verkeerdelijk verklaarde dat Paulino Madeca nog steeds de bisschop van Cabinda is, terwijl deze reeds in 2005 vervangen werd door Filomeno Vieira Dia, hetgeen voor heel wat onrust zorgde in Cabinda. Gelet op verzoekers gebrekkige kennis omtrent het Flec-Unificado, oordeelde de bestreden beslissing terecht kan geen geloof worden gehecht aan zijn beweerd actief lidmaatschap van deze partij en bijgevolg evenmin aan zijn betrokkenheid bij het wapentransport.

Verder acht de bestreden beslissing verzoekers verklaringen aangaande de manier waarop de autoriteiten hem in Kinshasa zouden gevonden hebben op goede grond ongeloofwaardig, aangezien het niet overtuigt dat zijn broer het risico zou lopen om de identiteitsdocumenten en Flec-lidkaart van verzoeker op zak te hebben, mede in acht genomen dat de verklaringen omtrent de functie die zijn broer zou hebben als commandant in de privé-militie van Bemba, niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier (stuk 13: "landeninformatie", nr. 9). Deze elementen raken de kern van verzoekers asielrelaas en worden door hem niet weerlegd zodat zij door de Raad worden overgenomen.

Verzoekers algemene uiteenzetting met betrekking tot de bewijslast en zijn stelling dat hij hieraan voldaan heeft door coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen, kunnen te dezen omwille van bovenstaande beschouwingen niet dienstig worden aangevoerd.

De Raad merkt op dat het zorgvuldigheidsbeginsel het CGVS de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999; R.v.St., nr. 65.919, 18 april 1997).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het middel is ongegrond.

1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt ter ondersteuning van zijn vraag om subsidiaire bescherming. In het administratief dossier

kunnen evenmin elementen worden ontwaard die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.